

Egy föld, amelyért annyiszor...

avagy

*Ármányok és harcok egy területért*²⁴⁹

Olyan dolgokról szeretnék írni, amelyekről suttogva es tilos beszélni. Egy kicsi darabka földről, amely „bejárata” egy félszigetnek. E félszigeten történt valami, ami megpecsételte az akkori ösmért világ, sőt későbbben az Újvilág és a világ mainapi sorsát. Sok-sok ármányt követve, egy uralkodó fejében nagy-nagy ármány született. Behízelegtetten magát a hét dombon épült város rosszakaróinál, biztosítékot kínált számukra. Utódai ezen uralkodó szándokát követve alattomosan növelék birodalmaikat, s a félsziget felét elfoglalók, a másikon kialakítanak egy szervezett bandát, amely ma es hatékonyan működik. A félsziget függetlenné vált, de már régóta csírázóban van a harc Észak Dél ellen. Az említett uralkodó ma élő utódai hét nyelven beszélnek, de minden nyelven hízelegnek. Azaz, azt mondják, amit az őseik által megtévesztett népek hallani akarnak. Sokan ma es hatalmasok, sőt az egyik ma es Európa feje.

Mi ez a terület? Hol fekszik? Nagyrészt a mai Ausztria területét öleli fel, a Bécsi erdő túlsó végétől kezdve. Továbbá a mai Morvaország délre folyó patakjai vízgyűjtőjét, a mai Csehország északra folyó vizeinek a Moldvától keletre eső forrásterületeit egészen Prágáig, s a Duna-medence feketeerdei és más forrásai vizeinek által meghasított földeket. A Rajna vizére csak néha térek ki, részletesen nem taglalom.

Volt a hun népeknek egy nagyon bölcs mondása, amelyet némelyek ma Árpád Fejedelemeinek tulajdonítanak. Íme: Ne itasd lovadat olyan patakból, amelyről nem tudod, kitől érkezik. E mondásba akarta beléfolytani a római papság rosszakaró ága a hun törzseket.

Az említett területen Atilla Király Birodalmának szétzilálása után es hun törzsek éltenek. A cseh medencét északról megkerülő germánok viszont a Duna mellékvizeinek mérgezésére lettenek felbérelve a rosszakarók által, s ezáltal mindég lejjebb szoríták a hunokat. Gyermekekrablás, nőkrablás és egyéb dicstelen dolgok révén a Rajna és a Duna vizének forrásai mentén a haj színe vörösről feketére változott. De a vizek melletti terjeszkedés eszméje megmaradt.

Atilla Birodalma szétverettetése után létrejött az első Avar Birodalom. E Birodalom a lélekvándorlást nem tagadtatta meg, s ezért szálfka lett a római papság rossz, ám uralkodó ágának szemében. A bizánciak es kezdenek ellenséggé vállalni. E két birodalom közé a lélekvándorlást megtagadó papok behívták a sclávokat. Mire? Zavarkeltésre! Ha a két birodalom háborúba keveredik, az csak jó a számukra. Közben a „térítőik” szétzilálták az avarok birodalmát. A sclávok viszont terjeszkedtenek az Al-Dunától fölfelé, mostmár a Duna mindkét oldalán, majd követték a Száva, későbbben a Mura vonalát. A keleti segítséggel újraegyesített Avar Birodalom ezt egy időre megakadályozta. Ám a római rosszakarók folytatták a Bizánc és avarellenes ármányaikat, s a sclávok újra terjeszkedtenek. A tengerpart mentén lefelé es, s a Mura vonalán felfelé es. Róma bekerítve érzé magát. Most már a sclávok ellen es cselekedniük kellett a rosszakaróknak. Az Avar Birodalmat újra szétverették, a sclávokat szétforgácsolták. Szép a Svatopluknak nevezett vezér vesszőnyalábos elmélete az egységről, de nem igaz. A szétforgácsolók görögnek

---

²⁴⁹ *Magyar haditechnika és magyar hadjáratok a kora középkorban. A második világháború és történelmi következményei Magyarország szempontjából (1939-1949). A Tizenhatodik Magyar Őstörténelmi Találkozó és a Tizedik Magyar Történelmi Iskolai előadásai és iratai. Szentendre, 2001. Acta Historica Hungarica Turiciensia XVI. évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 35. kiadványa. Budapest, Zürich, 2002. <http://mek.oszk.hu/06700/06790/06790.pdf> pp. 176-180.*

és betűalkotóknak lettenek beállítva, a mai Bulgária területéről indultanak, s a római rosszakarók érdekeit képviselték. Szétforgácsoltanak mindent egészen a Mura mentén fekvő Morau váráig. Sok kis egymással vetekedő scláv államcskát hoztanak létre, Rómából, a saját bőrük mentésére. Sikerült a megtervezett káosz. Csak Bizánc (úgyahogy) állta a sarat. Az Avar-nak nevezett Hun Birodalom újra megbukott. A lélekvándorlás vallása szintén.

A Hunok Birodalmát újraegyesítő Árpád Fejedelem korai felderítő hadai a sclávok törzseit vágta el egymástól. Történt mindez az említett földön a Duna és a Mura között. A déli részük a Mura alvonalához húzódott, a másik részük menekült a mai Cseh-medencébe. A csehek dél felől jött sclávok, ezt sok eredetmondájuk is igazolja. Pl. Prága helyét és a víz folyásának irányában találták meg, s alapítanak ott várost. Ellenben Jirásek a cseh regemondó és így írja.

Lengyelország területén létezett egy nagy Horvátország (fehérhorvát), majd innen vált ki a cseh nemzet, s jött a mai földjére. Ez az eredet csak semmitmondó mese. A horvát délen maradt, visszábbhúzódott lefelé, s délről érkeztenek a csehek. E két törzs között még volt egy szlovénnek nevezett törzs is a szétverés után. Ez is délre húzódott, de a horvátok fölött maradt. Tehát a sclávok vonalát Árpád Fejedelem felderítő hadai vágta ketté, majd Zsolt hadai tették a rést nagyobbra közöttük. Végül Zsolt uralta az említett területet. A csehek tehát nem északkeletről érkezett sclávok, mint az a hivatalos történelemben van hazudva. Cirilikával írtanak, latinbetűs írásuk viszont Krakkóból származik. Ezen íráshoz hajlított nyelvezet viszont nyelvileg lengyel rokonságot mutat. Bizonyos írott betűk nyelvi átformálásával a lengyel nyelv gyéribb változata mutatható ki. Ám van egy nagy különbség. A csehek e nyelvezetet keményen, a lengyelek lágyan olvassák. A cseh nyelv kemény, mint a szlovén és egyéb délszláv. Tehát kiejtésben maradtanak délszlávnak, bár a krakkói lengyel nyelv átírt formáját használják írásban.

Zsolt korában megtörtént az említett terület szlávitalánítása, ami Róma örömére történt, de a germánokkal más lett a helyzet. A germánok – kiknek Róma rosszakarói parancsoltanak – ugyanes megvetették lábukat a Duna felső vízgyűjtőjének területén. A forrásoknál. Itt már teljesen más lett a helyzet, mint azon forrásoknál, amelyek a Maros, az Olt felé engedék vizeiket. Ezen utóbbiak népe szeretettel fogadta, befogadta Árpád népeit. Barát barátira talált. Ám a Duna felső szakaszán minden fordítva volt. Ellenség volt a forrásnál. Az ellenség a patak mentén menekült a forráshoz, s onnan a magas hegyekbe. Zsolt hadainak őszi elvonulása után visszatértenek, s tavaszkor minden kezdőde előlről. Nagy csatákról, fényes nyugati győzelmekről írnak a nyugati krónikák, nagy „magyar” vereségekről, sikertelen hadjáratokról írnak az idegen belhoni történészek, s mindkét fél tévesen ítéli meg a valót. Nagyon tévesen!

Már Árpád Fejedelem alatt is volt egy nagy hadjárat Itáliába. Minden itáliai hadjárat a Hunok Országának Koronájáért történt, amely Rómában volt rabságban. Már ekkor világos volt a vezérek számára: nem szabad Itáliába menni úgy, hogy az azt szegélyező hegyek fölül nem teszek rendet. Ez az oka a Duna felső szakaszán és a Rajna vonalán történt hadműveleteknek. Jól tudták, hogy a félszigetről nincs kiút, eltorlaszolja az ellenség, ha bemennek. A 10. század harcai a Koronáért folytanak, bár vereségesek nem voltak, sőt győzedelmesek, de a Duna felső szakaszára átvért, „nyílászáró” népekkel a Fejedelmek hadai nem tudtanak mit kezdeni. A hegyekbe menekülők állandóan visszajöttek, midőn a Hunok Országának katonái Itália felé vonultanak. A germánok mellett volt egy kétszínű népcsoport. A cseh. A csehek sokszor hajlamosak kiegyezni az új hunokkal és sokszor hátbatámadták őket. Ez a Balkánról menekült népcsoport Róma rosszaihoz szegődött. Annak ellenére, hogy inkább a vallás bizánci oldalát, az elszakadni kívánczó részt képviselték, a rómaiak szívesen használták őket felbujtásra. A germánokat szintén arra használták.

Az új hunok Koronáért folytatott harcai sikeresek voltak, de a gyűri hamar zárult. Nem lehetett a Koronáért Itáliába menni. 906-ban voltak utoljára Rómában, de a kazamatákban akkor sem találták meg a Koronát. Nagyon nehezen tudtanak csak hazavergődni. Ekkor kezdődött a csizma fölötti rendcsinálás korszaka. Ez, mint már mondtam, nem járt sikerrel. Nem a katonai veszteségek miatt, hiszen azok nem voltak, hanem a folyók mentén újra

és újra betelepített népesség és a cseh hábatámadások miatt. Sőt emellett voltak Róma rosszszai által irányított bizánci támadások, amelyek a haderő egy részét lekötötték.

Gézának igen fontos volt a Korona, s ezért politikát változtatott. Jól tudta, hogy a római rosszak által felbérelt torlaszolókat ellen nem tehet semmit. Cselhez folyamodott. Feladta a Duna felső vízgyűjtőjét, s odaajándokolta a germánoknak. Ezt a római rosszakarók alattomos cselnek vélték, amelynek okát nem tudták. Cselre csellel válaszoltanak. Kigondolták a lélelvándorlás visszaállítását, s ezt a Fejedelmi Udvarban akarták újra megtanulni. Géza Fejedelelem sem látta át a helyzetet, befogadta a tanulókat. Ezek egy darabig füleltek, s tudjuk, István alatt megtették a magukét. Az összes polgárháború a számlájukra írható. Ahová a római rossznak a kincshajhász papsága beteszi a lábát, ott hamarosan ölnék. Számtalan hely közül most csak az indiánok földjét említem.

A germánok tehát megkaparintották a mai Ausztria földjét a Bécsi erdőn túl. Ám ezután es el lett vágva scláv a sclávtól, de most már a germánok által. A mai Morvaország és nyugati peremvidéke még István kezén maradt. Délen viszont kialakulóban volt egy Kroatia és egy Sclavonia. Ezen utóbbiból irányították a rossz papok az ún. pogánylázadásokat. Ezért kezdődött, mindegyik polgárháború Somogyból. A gonosz papok megtették a magukét és sietve távoztanak Sclavonián keresztül Róma felé.

István nem tagadtatta meg a lélekvándorlást a tévhittel ellentétben. Ő még birtokolta a mai Morvaország területét. Itt viszont megjelentenek a lélekvándorlást nem kívánó papok. Itáliából irányították őket Csehországon keresztül. Péter alatt elvezényelték a férfiakat a Dunántúlra katonáskodni, s közben cseh módra, a nőháború elve alapján lemészárolták a nőket, gyermekeket, öregeket. A visszatért férfiak összevesztenek a még megmaradt asszonyokon, majd szétszéledtenek a világba asszonyt keresni. Aba Sámuelnek nem sikerült e területet betelepíttetnie, Péter teljesen a csehek kezére játszotta. Endrének nem volt érdeke egy lakatlan terület visszaszerzése. Ám a csehek sem tudták betelepíteni. Erre a pápa, aki szabadulni akart a római alvilágtól, Róma alvilágát idetelepítette. E földet idővel elcsehesítették, de egy része ma es örzi az olasz nevet. Olasz-Vlasz-Vlach-Valaško. Ezután a csehek Róma által kitűzött feladata a Felföldi lélekvándorlás kiirtása lett. Meg es jelentenek ügynökeik a Felföldön térítőknak álcázva. S ennek idővel meglelt a következménye. Ezt most nem taglalom.

A germánok az ingyen kapott földről intézték támadásaikat a Hunok Országa ellen. Hol vizen, hol szárazon. Sikertelenül. Ám a csehek sem felelték el, hogy honnan jöttek és állandóan vissza akarták szerezni ősi földjeiket. Egyesülni akartanak a szlovénokkal. Ez keresztelte a germán érdekeket. Erre a germánok kitalálták a felföldi Nagymorva Birodalmat, s kelet felé irányították a cseheket. Már a Névtelen es felföldi morvákról és azok birodalmáról ír. Ki volt ő? Germán? Megtévesztett cseh? Netán talján? Ma sem tudjuk. Sajnos ma es sokan hitelt adnak szavainak.

A pápai állam nem szívesen látta volna a hun uralmat az olasz csizma fölött. Ez teljes bekerítettetés lett volna számára, mert Könyves Kálmán már kiépítette az adriai hajóhadat. Félt a sclávok egyesülésétől es. A germánokat sem akarta Itáliába engedni, így aztán maradt az uszítás. Uszítottatta mindkettőt a Hunok Országa ellen. A cseheket már avval, hogy ott van az ősi földjük, amelyet vissza kell foglalni. A csehek sokszor betörtének a Felföldre, de nem felejtették el a déli őshazát sem. Ezt II. Otakar akarta utoljára visszafoglalni. Sikertelenül.

Itt, ebben a korban valami elkezdődött. Egy máig tartó ármánysorozat. Kezdte Habsburg Rudolf, midőn német-római császárrá választották. Ő ugyanis mindenhol királyt akart lenni. Tökéletesítették a csehek tévhitét, s csak a Felföld felé irányították őket. Midőn két kakas verekedett, a harmadik győzött. Megszervezte a királyi házak kiirtását. Kun László megöletésével azt hitte, hogy végzett az Árpád-házzal, de megjelent Utószülött István utóda. Rudolf utódai a terv szerint véle es elbántanak, a cseh Vencel es elment, s kihalasztatott a lengyel uralkodóház es. Néha ültének Habsburgok idegen királyi székben, de csak jó kétszáz év múlva sikerült az

uralkodásukat folytonossá tenni, bár itt kivételt képez Lengyelország. Habsburg Rudolf és utódai a római papság rossz ágával karöltve, beindították a kultúra és a népiítés folyamatát. Nemcsak Európa közepén, hanem a gyarmatokon is. A spanyolországi Habsburgok is kitétenek önmagukért... Nemcsak az inka uralkodót csalatták tőrbe.